

ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, 2017-18

Το πρόγραμμα

#	Ημ/νία	Ομιλητές	Τίτλος ομιλίας
1	24.10.2017	Γιώργος Μαυρογορδάτος	Μετά το 1922: Η παράταση του Διχασμού
2	07.11.2017	Αλέξης Ράππας	Η Κύπρος πριν το Κυπριακό: Η βρετανική αποικιακή πολιτική στο μεσοπόλεμο και οι ρίζες του κυπριακού προβλήματος
3	21.11.2017	Γαβριέλλα Ετμεκτσόγλου	Επανορθώσεις: η γερμανική πολιτική εξιλέωσης στη μεταπολεμική Ελλάδα
4	*5.12.2017	Σωκράτης Πετμεζάς	Η αγροτική κρίση στις χώρες του καπνού: Ελλάδα, Τουρκία, Βουλγαρία (1929-1932)
5	19.12.2017	Νίκος Αναστασόπουλος	Η ληστεία στο ελληνικό κράτος (μέσα 19ου - αρχές 20ού αι.): πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές διαστάσεις
6	09.01.2018	Μιχάλης Μοάτσος	Παγκόσμια φτώχεια και ανισότητα
7	23.01.2018	Γιώργος Καζαμιάς	Η δημόσια διοίκηση στην Κύπρο, στην πρώτη περίοδο της αποικιακής διοίκησης (1878-1931): στελέχωση και μισθοί
8	06.02.2018	Βασίλης Γούναρης	Έλληνες κλεφταρματολοί, Αλβανοί στασιαστές και το ζήτημα των ελληνοθωμανικών συνόρων, 1829-31
9	20.02.2018	Mathieu Grenet	On trade diasporas and mercantile communities: a reassessment from the Greek perspective (18th-19th centuries)
10	06.03.2018	Μάνος Ματσαγγάνης	Οι μεταμορφώσεις του κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα
11	20.03.2018	Nicole Immig	Μπροστά στη νέα πραγματικότητα: Μουσουλμανικές κοινότητες στη Θεσσαλία μετά την προσάρτηση στο ελληνικό κράτος το 1881
12	27.03.2018	Χλόη Βλασσοπούλου	Ο λιγνίτης: εθνικό καύσιμο του 20ού αιώνα, εθνικό πρόβλημα του 21ου αιώνα
13	17.04.2018	Γιάννης Κοτσώνης	Revolutions and the Fisc: The Constant Reshaping of Europe and America from the Eighteenth Century to the Present
14	08.05.2018	Mogens Pelt	An Ottoman Businessman in a post-Ottoman World: the Case of Bodossakis

ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, 2017-18

Οι ομιλητές

Ο **Mathieu Grenet** είναι αναπληρωτής καθηγητής Πρώιμης Σύγχρονης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Jean-François Champollion της Albi, στη Γαλλία, ενώ παράλληλα συμμετέχει στα ερευνητικά προγράμματα UMR 5136 Framespa (Τουλούζη) και το πρόγραμμα ERC με τίτλο “Mediterranean reconfigurations”. Το επιστημονικό του έργο αφορά πρωτίστως θέματα μετανάστευσης, ταυτότητας και πολιτισμικών επαφών στον πρώιμο σύγχρονο κόσμο. Οι πλέον πρόσφατες δημοσιεύσεις του περιλαμβάνουν την μονογραφία *La Fabrique communautaire: les Grecs à Venise, Livourne et Marseille, 1770-1840* (Ρώμη & Αθήνα, 2016) καθώς και την επιμέλεια του τόμου *De l'utilité commerciale des consuls.*

L'institution consulaire et les marchands dans le monde méditerranéen, XVIIe-XIXe siècles (Ρώμη, 2017). Παράλληλα, υπηρετεί ως επιμελητής του επιστημονικού περιοδικού *Diasporas. Circulations, migrations, histoire* (<https://diasporas.revues.org>).

Αφού σπούδασε Ευρωπαϊκή Ιστορία, και πραγματοποίησε Βυζαντινές και Σύγχρονες Ελληνικές Σπουδές στην Κολωνία, τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα, η **Nicole Immig** έκανε το μεταπτυχιακό της στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας με θέμα “Το ζήτημα της Σμύρνης στη διεθνή πολιτική σκηνή, 1919-1923”. Υποστήριξε τη διδακτορική της διατριβή στο πανεπιστήμιο Humboldt του Βερολίνου, με θέμα τους μουσουλμάνους στον ελληνικό χώρο και την προσπάθειά τους για πολιτική και κοινωνικοοικονομική προσαρμογή στο ελληνικό κράτος, καθώς και την αποχώρησή τους από το 1878 έως το 1897. Η διατριβή της δημοσιεύτηκε στη Γερμανία το 2015.

Στο πλαίσιο μεταδιδακτορικής έρευνας στο πανεπιστήμιο Friedrich-Schiller της Ιένας ερευνά το θέμα “Εικόνα και φαντασιακό των Τούρκων και των Οθωμανών στην Ελλάδα, 1821-1930”. Συμμετέχει επίσης σε δύο ερευνητικά προγράμματα για την πολιτισμική ιστορία του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου στα Βαλκάνια, με έμφαση στην ιστορία του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου και στην ιστορία της εικόνας στο μέτωπο της Θεσσαλονίκης/Μακεδονίας. Έχει λάβει αρκετές υποτροφίες για να διεξάγει έρευνα στην Ελλάδα, την Τουρκία και άλλες βαλκανικές χώρες καθώς και στη Γερμανία, την Αυστρία, τη Γαλλία και τη Βρετανία. Από το Σεπτέμβριο του 2017 είναι επισκέπτης λέκτορας της έδρας Ωνάση για τη Σύγχρονη ελληνική ιστορία στο Πανεπιστήμιο Bogazici της Κωνσταντινούπολης.

Ο **Mogens Pelt** είναι καθηγητής διεθνούς ιστορίας στο Τμήμα Ιστορίας του Ινστιτούτου Saxo, στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης και συν-διευθυντής (μαζί με την καθηγήτρια Catharina Raudvere) του Κέντρου 'Many Roads in Modernity: South-eastern Europe and its Ottoman Roots' στη Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης. Έχει εργαστεί ως ερευνητής στα πανεπιστήμια της Odense (1989-90) και της Κοπεγχάγης (1990-93), και ως επισκέπτης ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Princeton (1999, 2008-9). Έχει συμμετάσχει σε διεθνή ερευνητικά προγράμματα, συμπεριλαμβανομένης της ομάδας εργασίας του ιδρύματος Volkswagen, με θέμα 'Captive States, Divided Societies,

Political Institutions of Southeastern Europe in Historical Comparative Perspective' (2005-7) και έχει εργαστεί για την επιτροπή που συστάθηκε από το δανέζικο κοινοβούλιο για τη διερεύνηση της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Δανίας (2007-8). Μεταξύ 1993 και 1996 διετέλεσε υποδιευθυντής του Ινστιτούτου της Δανίας στην Αθήνα.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Ανατολική Μεσόγειο από την εποχή της ύστερης Οθωμανικής Αυτοκρατορία μέχρι σήμερα, την αλληλεπίδραση μεταξύ τοπικών και διεθνών παραγόντων και μεταξύ πολιτικής και οικονομίας. Στο παρελθόν, έχει ασχοληθεί με τη γερμανική επιρροή στην ελληνική πολιτική σκηνή και την οικονομία του Μεσοπολέμου, τον ρόλο της Δυτικής Γερμανίας στη ελληνική μεταπολεμική ανασυγκρότηση και τη συνεργασία της με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Επίσης, έχει μελετήσει την άνοδο της πρώτης εκλεγμένης τουρκικής κυβέρνησης (1950-60) και τον ρόλο του τουρκικού στρατού και του κεμαλικού κατεστημένου στην ανατροπή της.

Η τρέχουσα έρευνά του, *Στην Υπηρεσία του Σουλτάνου και του Ελληνικού Κράτους*, μεταχειρίζεται την ιστορία της ζωής του Πρόδρομου Μποδοσάκη-Αθανασιάδη ως πρίσμα για να μελετήσει την εμπειρία της μετάβασης από την αυτοκρατορία στο έθνος-κράτος, και να θυμίσει τις ιστορικές αλληλεπιδράσεις που συνέδεσαν την Ελλάδα, την Τουρκία και την Μέση Ανατολή στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα, καθώς και τα δίκτυα που διατήρησαν τη διασύνδεση της περιοχής μετά την πτώση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Έχει δημοσιεύσει πληθώρα επιστημονικών άρθρων, καθώς και τα ακόλουθα βιβλία: *Military Intervention and a Crisis Democracy in Turkey: The Menderes Era and its Demise*, Λονδίνο, I.B.Tauris, 2014· *Tying Greece to the West: American, West-German, Greek Relations, 1945-1974*, Κοπεγχάγη 2006, *Los negocios de la Guerra: Armas Nazis para la república española*, Barcelona 2005 (με τον Morten Heiberg), *Tobacco, Arms and Politics, Greece and Germany from World Crisis to World War, 1929-41*, Κοπεγχάγη 1998.

Ο **Νίκος Αναστασόπουλος** γεννήθηκε στην Αθήνα και είναι επίκουρος καθηγητής νεώτερης και σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας (19ου-20ού αι.) στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Την διδακτορική του διατριβή την εκπόνησε με άριστα στο ίδιο Πανεπιστήμιο, ως υπότροφος έρευνας του Ευρωπαϊκού Προγράμματος «Ηράκλειτος». Το 2006 πραγματοποίησε στο πλαίσιο της υποτροφίας του επιστημονική έρευνα στο Université Libre de Bruxelles του Βελγίου.

Το 2004 ορίστηκε από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων μέλος της τριμελούς επιτροπής συγγραφής του τιμητικού τόμου «Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιστορία και Εξέλιξη 1964 - 2004» και το 2012 ορίστηκε αναπληρωτής

υπεύθυνος του «Μουσείου Τυπογραφίας και Τεχνολογίας». Από το 2016 είναι μέλος του Δ. Σ. της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών καθώς και έφορος εκδόσεων, βιβλιοθήκης και Πνευματικού Κέντρου του ίδιου ιδρύματος. Επίσης είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού «Ηπειρωτικό Ημερολόγιο» της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών και επόπτης έκδοσης του περιοδικού «Ηπειρωτικά Χρονικά». Ακόμη, είναι εταίρος Επιστημονικών Εταιρειών, όπως η Εταιρεία Κυκλαδικών Μελετών, η Εταιρεία Πελοποννησιακών Σπουδών, η Εταιρεία Λογοτεχνών και Συγγραφέων Ηπείρου, το Ναυτικό Μουσείο Ελλάδας, κλπ.

Στις μελέτες του συγκαταλέγονται: «Δίβρη (Λαμπεία) Ηλείας, Ιστορικά Μελετήματα 19ος - 20ός αι.» (Βιβλιοθήκη Πνευματικού Κέντρου Δίβρης Αρχαίας Ολυμπίας, 2009)· «Παραβατικές συμπεριφορές και καταστολή στην Ελλάδα κατά τον Μεσοπόλεμο: το παράδειγμα του νομού Ιωαννίνων» (Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών, 2012)· «Η Ισραηλιτική Λέσχη Ιωαννίνων κατά τον Μεσοπόλεμο, Ίδρυση, στόχοι, παρουσία» (Ίδρυμα Ιωσήφ και Εσθήρ Γκανή, 2015)· συνεπιμέλεια με Κ. Λιάμπη και Ν. Κατσικούδη, «Από την Άπειρο χώρα στην Μεγάλη Ήπειρο, Ηπειρώτες ακολουθώντας την υπερπόντια μετανάστευση προς τις ΗΠΑ. Τέλος του 19ου αιώνα έως τον Μεσοπόλεμο» (Ιωάννινα, 2016) και «Η ληστεία στο ελληνικό κράτος (μέσα 19ου - αρχές 20ού αι.)» (Εστία, προσεχώς).

Η **Χλόη Βλασσοπούλου** είναι καθηγήτρια/ερευνήτρια πολιτικής επιστήμης στο Πανεπιστήμιο της Picardie στη Γαλλία, και μέλος του Πανεπιστημιακού Κέντρου Έρευνας στις Δημόσιες Πολιτικές και την Πολιτική Δράση (Centre Universitaire de Recherche sur l'Action Publique et Politique, CURAPP/CNRS).

Είναι κάτοχος διδακτορικού στην πολιτική επιστήμη από το γαλλικό Πανεπιστήμιο Pantheon-ASSAS, Paris II. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εντοπίζονται στην αλλαγή και ιστορία των δημοσίων πολιτικών (policy change, policy history) σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση, την κλιματική αλλαγή/περιβαλλοντική μετανάστευση και την ενέργεια.

Στις πλέον πρόσφατες δημοσιεύσεις της συγκαταλέγονται: C. Cournil & C. Vlassopoulos, (2015) *Migrations environnementales. Gouvernance mondiale et expériences locales*, éditions QUAE, καθώς και B. Kalaora & C. Vlassopoulos (2013), *Environnement, Société et politique: pour une sociologie de l'environnement*, éd. Champ Vallon.

Ο **Βασίλης Γούναρης** είναι καθηγητής ιστορίας των νεότερων χρόνων στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Έλαβε πτυχίο με ειδίκευση στην Ιστορία (1983) και δίπλωμα μεταπτυχιακών σπουδών (1985) στη Νεότερη Ιστορία από το ΑΠΘ και διδακτορική διατριβή στη Νεότερη Ιστορία από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης (St. Antony's College). Από το 1990 έως το 2001 διηύθυνε το ερευνητικό κέντρο του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα (KEMIT). Υπηρέτησε ως αναπληρωτής καθηγητής της κοινωνικής και οικονομικής ιστορίας των χωρών της χερσονήσου του Αίμου στο Τμήμα Βαλκανικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (2001-5).

Το 2009-10 διετέλεσε Επισκέπτης Καθηγητής στο King's College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και το 2013 ήταν Senior Visiting Scholar (Onassis Foundation, USA) στα πανεπιστήμια Yale, Princeton, Columbia, George Washington των ΗΠΑ και York του Καναδά. Από το 2011 έως το 2015 ήταν μέλος της Διοικούσας Επιτροπής και Κοσμήτορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδας. Από το 2012 είναι μέλος της Μονάδας Διασφάλισης Ποιότητας του ΑΠΘ και Σύμβουλος Εκπαιδευτικού Προγράμματος (ΣΕΠ), του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Είναι μέλος του ΔΣ της Ελληνικής Ιστορικής Εταιρείας και του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα, μέλος της *Association for the Study of Ethnicity and Nationalism* (Λονδίνο), της Ελληνικής Επιτροπής Σπουδών ΝΑ Ευρώπης, της Επιστημονικής Επιτροπής του KEMIT, της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, της συντακτικής επιτροπής του περιοδικών Κλειώ, του *Journal of Byzantine and Modern Greek Studies* (2008-2013) και του *Südost-Forschungen* (2015 κ.ε.).

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στη βρετανική πολιτική στην ΝΑ Μεσόγειο από τον 17ο έως τον 19ο αιώνα, στην ελληνική ιστοριογραφία και την ιστορία των ιδεών, σε ζητήματα εθνικισμού και ταυτοτήτων, καθώς και ανθρωπολογικές προσεγγίσεις της ιστορίας, στην κοινωνική και οικονομική ιστορία των Βαλκανίων και την περιβαλλοντική ιστορία. Έχει δημοσιεύσει πλήθος μελετών και μονογραφιών, για τις οποίες έχει βραβευτεί δύο φορές από την Ακαδημία Αθηνών.

Η **Γαβριέλλα Ετμεκτσόγλου** είναι ιστορικός διδάσκει Σύγχρονη Γερμανική Ιστορία. Από το 2010 είναι διευθύντρια στο New York University (NYU) του Βερολίνου, υπεύθυνη για την επίβλεψη των ακαδημαϊκών και διοικητικών δραστηριοτήτων του ιδρύματος και αναπτύσσει σχέσεις με τοπικά και διεθνή πανεπιστημιακά ιδρύματα και ερευνητικά κέντρα. Πριν από το NYU δίδαξε θέματα Σύγχρονης Ευρωπαϊκής Ιστορίας σε πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ευρώπης και της Αυστραλίας. Είναι ιδρυτικό μέλος της National Peace Academy. Η έρευνα και το έργο της εστιάζουν σήμερα στο Ολοκαύτωμα στην Ελλάδα και σε αφηγήσεις αυθοματοποίησης στη σημερινή Γερμανία.

Ο **Γιώργος Καζαμίας** γεννήθηκε το 1964 στη Θεσσαλονίκη. Πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Νομική, 1987) και το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο του Bradford, Ηνωμένο Βασίλειο (European Studies, 1991). Εργάστηκε στο Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου (1993-4), στο Πανεπιστήμιο του Bradford (1994-2000) και στο Πανεπιστήμιο Κύπρου (2000-σήμερα). Από το 2008 είναι Αναπληρωτής Καθηγητής και διδάσκει Ευρωπαϊκή Ιστορία από τη Γαλλική Επανάσταση ως σήμερα. Διετέλεσε Κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου (2011-2014).

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την Ιστορία των Διεθνών Σχέσεων της Ελλάδας με την Ευρώπη (c. 1900-1950), την Οικονομική Ιστορία της Αποικιακής Κύπρου, την Τοπική και την Προφορική Ιστορία και την Ψηφιοποίηση Αρχείων.,

Ο **Γιάννης Κοτσώνης** είναι καθηγητής ιστορίας στο New York University (NYU) και Διευθυντής του Jordan Center for the Advanced Study of Russia (<http://jordandrussiacenter.org/>), στη Νέα Υόρκη. Έχει σπουδάσει στην Αθήνα, την Κοπεγχάγη (University of Copenhagen), το Μόντρεαλ (Concordia University), τη Μόσχα (Ινστιτούτο Plekhanov), το Λονδίνο (University of London) και τη Νέα Υόρκη, όπου και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στο πανεπιστήμιο Columbia (1994).

Αποδέκτης σημαντικών διακρίσεων και υποτροφιών, ειδικεύεται στη ρωσική και σοβιετική οικονομική ιστορία και πολιτική οικονομία, καθώς και το σύγχρονο ρωσικό κράτος, θέματα για τα οποία έχει δημοσιεύσει

πληθώρα βιβλίων και επιστημονικών άρθρων. Το πλέον πρόσφατο βιβλίο του τιτλοφορείται *States of Obligation: Taxes and Citizenship in the Russian Empire and Early Soviet Republic* (Τορόντο, 2014) και αποτελεί μια μελέτη της ρωσικής και σοβιετικής φορολογίας υπό συγκριτική, ευρωπαϊκή σκοπιά. Το βιβλίο απέσπασε το βραβείο Wallace K. Ferguson της Καναδικής Ένωσης Ιστορικών και το βραβείο Ed Hewett για το καλύτερο βιβλίο Πολιτικής Οικονομίας από το πανεπιστήμιο Michigan και την Ένωση Σλαβικών, Ανατολικοευρωπαϊκών και Ευρασιατικών Σπουδών (ASEEES). Το τρέχον ερευνητικό του έργο περιλαμβάνει την προ-ιστορία της ελληνικής επανάστασης, μέσα από τις Γαλλικές, Ρωσικές και Βρετανικές αυτοκρατορίες.

Ο **Μάνος Ματσαγγάνης** είναι αναπληρωτής καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου. Γεννήθηκε στη Γερμανία (1963). Σπούδασε στην ΑΣΟΕΕ (νυν Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών). Χάρη σε υποτροφία του ΙΚΥ, συνέχισε τις σπουδές του στην Αγγλία, στα πανεπιστήμια του York και του Bristol. Εργάστηκε στη London School of Economics ως ερευνητής (1990-93), στο Γραφείο Πρωθυπουργού ως ειδικός σύμβουλος (1997-2001), καθώς και στα Πανεπιστήμια Κρήτης (1996-99 & 2001-04), Θεσσαλίας (1999-2001), και στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (2004-16), όπου ίδρυσε την Ομάδα Ανάλυσης Δημόσιας Πολιτικής (www.paru.gr). Έχει επίσης εργαστεί ως σύμβουλος διεθνών οργα-

νισμών όπως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο ΟΟΣΑ, η UNICEF και η Παγκόσμια Τράπεζα. Από το 2012 έως το 2014 ήταν μέλος της Ομάδας Ειδικών του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, László Andor. Είναι μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής της οργάνωσης Solidarity Now. Έχει δημοσιεύσει εργασίες σε διάφορα θέματα δημόσιας πολιτικής όπως είναι το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα, η Ευρωπαϊκή κοινωνική πολιτική, η οικονομία της υγείας, η πολιτική οικονομία των συντάξεων και της κοινωνικής προστασίας, η φορολογία και η φοροδιαφυγή, ο ρόλος των εργατικών συνδικάτων, η ανεργία των νέων, η επίδραση των κατώτατων μισθών, καθώς και οι επιπτώσεις της κρίσης στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες της Νότιας Ευρώπης.

Ο Γιώργος Θ. Μαυρογορδάτος δίδαξε Πολιτική Επιστήμη και Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και σε διάφορα ξένα πανεπιστήμια. Πτυχίο Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών (1967) και Πτυχίο Νομικής (1969) Πανεπιστημίου Αθηνών. Μ.Α. Πολιτικής Επιστήμης Πανεπιστημίου Purdue (1972). Ph.D. Πολιτικής Επιστήμης Πανεπιστημίου Καλιφόρνιας, Berkeley (1979).

Έχει γράψει τα εξής βιβλία: Μελέτες και κείμενα για την περίοδο 1909-1940 (Αθήνα 1982), *Stillborn Republic: Social Coalitions and Party Strategies in Greece, 1922-1936* (Berkeley 1983), για το οποίο τιμήθηκε με το *Woodrow Wilson Foundation Award*, ανώτατη διάκριση της Αμερικανικής Εταιρείας Πολιτικής Επιστήμης, *Rise of the Green Sun: The Greek Election of 1981* (Λονδίνο 1983), *Μεταξύ Πιτυοκάμπτη και Προκρούστη: Οι επαγγελματικές οργανώσεις στη σημερινή Ελλάδα* (Αθήνα 1988), *Με το σπασμένο χέρι του Κοραή* (Αθήνα 1991), *Εθνικός Διχασμός και μαζική οργάνωση: 1. Οι Επίστρατοι του 1916* (Αθήνα 1996), *Ομάδες πίεσης και Δημοκρατία* (Αθήνα 2001) και *1915: Ο Εθνικός Διχασμός* (Αθήνα 2015). Επιμελήθηκε επίσης, με τον Χρήστο Χατζηιωσήφ, τον συλλογικό τόμο *Βενιζελισμός και αστικός εκσυγχρονισμός* (Αθήνα 1988). Για τα άρθρα του, βλ. το προφίλ του στο www.academia.edu.

Ο Μιχάλης Μοάτσος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975. Σπούδασε Φυσική στο ΕΚΠΑ, και έκανε το μεταπτυχιακό του στο διατμηματικό ΠΜΣ Ηλεκτρονικού Αυτοματισμού των τμημάτων Φυσικής και Πληροφορικής του ίδιου πανεπιστημίου. Παράλληλα με τις μεταπτυχιακές του σπουδές εργαζόταν σε ευρωπαϊκά και εθνικά ερευνητικά προγράμματα στο ΕΚΕΦΕ "Δημόκριτος", και ακολούθησε μεταπτυχιακή έρευνα στην Βιοϊατρική στα πλαίσια διαπανεπιστημιακού ΠΜΣ Βιοϊατρικής Τεχνολογίας (ΠΠ-ΕΜΠ). Στο πανεπιστήμιο της Ουτρέχτης (Ολλανδία), φοίτησε στο ερευνητικό μεταπτυχιακό στα πολυεπιστημονικά οικονομικά (research master in multidisciplinary economics), και από το 2014 εκ-

πονεί στο ίδιο πανεπιστήμιο την διδακτορική του διατριβή στην οικονομική ιστορία με γενικό τίτλο "Παγκόσμια φτώχεια και ανισοκατανομή εισοδήματος από τον 19ο αιώνα ως σήμερα". Έχει παρουσιάσει μέρη της δουλειάς του σε πλήθος διεθνών συνεδρίων και σεμιναρίων σε πολλές

ευρωπαϊκές χώρες. Το πρώτο μέρος της διατριβής έχει ήδη δημοσιευτεί στο *Journal of Globalization and Development*. Η δουλειά του πάνω στην εξέλιξη της παγκόσμιας οικονομικής ανισότητας συμπεριελήφθη στο συλλογικό έργο "How Was Life? Global Well-being since 1820", OECD Publishing. Από το 2016 επιβλέπει την συλλογή και προβολή δεδομένων για την μελέτη ανισοτήτων σε παγκόσμια κλίμακα στο Clio Infra Project (<https://www.clio-infra.eu/>).

Ο Σωκράτης Πετμεζάς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε οικονομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και ιστορία στην École des Hautes Études en Sciences Sociales στο Παρίσι, απ' όπου έλαβε και το διδακτορικό του. Σε γαλλικά πανεπιστήμια παρακολούθησε επίσης μαθήματα τουρκικής γλώσσας και οθωμανικής παλαιογραφίας. Από το 1990 διδάσκει στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, όπου είναι σήμερα καθηγητής Οικονομικής και Κοινωνικής Ιστορίας των Νεοτέρων Χρόνων. Είναι συνεργαζόμενος ερευνητής στο Ίδρυμα Μεσογειακών Σπουδών του Ινστιτούτου Έρευνας και Τεχνολογίας (Ρέθυμνο), αντιπρόεδρος του ΔΣ της Ελληνικής Εταιρείας Οικονομικής Ιστο-

ρίας και μέλος του Management Committee της European Rural History Organisation. Έχει εκδώσει τα βιβλία: Η ελληνική αγροτική οικονομία κατά τον 19ο αιώνα. Η περιφερειακή διάσταση (2003), Προλεγόμενα στην ιστορία της ελληνικής αγροτικής οικονομίας του Μεσοπολέμου (2012). Έχει συνεπιμεληθεί τους τόμους: Η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας κατά τον 19ο αιώνα, 1830-1914 (μαζί με τον Κώστα Κωστή, 2006), Byzantina et Moderna. Mélanges en l'honneur d'Hélène Antoniadis-Bibicou (μαζί με τον Gilles Grivaud, 2007), The Economic Development of South-Eastern Europe, 1830-1914 (μαζί με τον Edhem Eldem, 2011), Θεωρητικές αναζητήσεις και εμπειρικές έρευνες. Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου Οικονομικής και Κοινωνικής Ιστορίας, Ρέθυμνο 10-12 Δεκεμβρίου 2012 (μαζί με τους Τζ. Χαρλαύτη, Α. Λυμπεράτο και Κ. Παπακωνσταντίνου 2012).

Ο Αλέξης Ράππας γεννήθηκε στο Σατωρού της Γαλλίας το 1978. Αποφοίτησε από το Τμήμα Ιστορίας του Πανεπιστημίου Παρίσι 1 Πάνθεον-Σορβόνη και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ανώτατη Σχολή Κοινωνικών Επιστημών (EHESS) στο Παρίσι. Έλαβε το διδακτορικό του από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας το 2008. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Northeastern στη Βοστώνη και στο Ινστιτούτο Πολιτικών Σπουδών του Παρισιού (Sciences-Po) ενώ έχει εργαστεί ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στο πανεπιστήμιο Αιξ-Μασσαλία και στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Stanley J. Seeger '52 του πανεπιστημίου Princeton. Από το 2013 είναι επίκουρος καθηγητής ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Κορ στην Κωνσταντινούπολη. Έχει εκδώσει

το βιβλίο *Cyprus in the 1930s: British Colonial Rule and the Roots of the Cyprus Conflict* (Λονδίνο, εκδόσεις IB Tauris, 2014).